

Beograd posle Milosevica

Author: [IWPR Balkans](#)

Beogradjani zahtevaju da Milosevic i njegova klika budu kaznjeni za pocinjene zlocine.

Vise od nedelju dana nakon revolucije kojom je okoncana Miloseviceva diktatura, narod

iz citave Srbije okuplja se jos uvek ispred Savezne skupstine gde je doslo do odlucujucih sukoba.

Prizor pred skupstinskim zdanjem - polomljena prozorska stakla, ostaci policijskih kola

i plocnik prekriven stranicama istrgnutim iz zvanicnih dokumenata - govori o tome

koliko su ljudi ljuti.

"Kad je policija pocela da baca suzavac, ljudi su se razbesneli. Bilo je medju nama i

majki s decom", rekla je studentkinja Biljana. "Mislila sam umrecu, nisam mogla da

disem. Ni posle nedelju dana jos se nisam oporavila."

Milosevicev slom glavna je tema razgovora na ulicama. "Zelja mi je da Milosevica

obese nasred grada", rekla je cistacica zaposlena u osnovnoj skoli u blizini Skupstine. "Ljudi su gladovali dok je njegova policija zaradjivala deset puta vise od mene. A on i njegovi najblizi saradnici imali su sve. Bila je to propast za ovu zemlju."

"Volela bih da ga vidim iza resetaka, licno bih se sigurnije osecala", kazala je uciteljica Mira. "Ipak, svesna sam da to trenutno nije moguće. S njegovim odlaskom srusila bi se i citava piramida pod njim, nakon cega bi ovde nastali nered i haos. Na kraju ce, ipak, završiti u zatvoru."

Ljubisav Djokic, zvani Dzo, heroj je revolucije. Djokic, nezaposleni gradjevinski radnik

koji ima deformitet kicme, bagerom je dosao pred Saveznu skupstinu.

"Protestvujem vec deset godina. Bio sam na svim mitinzima. Dobijao sam batine, gutao suzavac i vraćao se kuci ne postigavši nista", rekao je. "Ovog puta sam dobro promislio

i odlucio da cu postici mnogo bolji efekat ako krenem svojim bagerom."

"Kad je policija pucala na mene, odbranio sam se podigavši kasiku bagera. Na kraju

sam provalio vrata državne televizije i doviknuo demonstrantima da je TV slobodna,

nakon čega su svi navalili unutra", kazao nam je on, upirući pogled u rupe od metaka

na kabini. "Ne znam kako sam preziveo, mora da me je sacuvao sam Bog."

Direktori državnih kompanija odani Milosevićevoj Socijalističkoj partiji Srbije, SPS, i njenim saveznicima, daju otkaze i na njihova mesta dolaze privremeni krizni stabovi.

Vesti na državnoj televiziji Srbije citaju nova, mlada lica. "Ovo mi lici na francusku revoluciju bez giljotine", rekao je jedan ovdasnji novinar.

Milan, po profesiji ekonomista, rekao nam je: "Ljudi su iznemogli. Dosta im je protesta

i marseva. Jedino što žele jeste da se ratosiljaju Milosevićevih ljudi i počnu iz početka. Otuda je došlo do tako brze čistke po preduzećima.

Penzionerka Milka, Milosevićev pristalica, i dalje je uverena da mu se neće suditi.

"Mi u ovoj zemlji ne priznajemo Hag. Milosević se jednostavno borio za dobro srpskog naroda. Ni Karadžića nisu uspeli da uhvate, Milosevića, tek, neće nikada. Sigurna sam

da ga dobro čuvaju."

Milosević je otisao, ali mnoge njegove slepe pristalice još su tu. Partije verne bivšem predsedniku i dalje imaju većinu u srpskom parlamentu i ostaje da se vidi da li će se aktuelna republička vlada složiti sa novim parlamentarnim izborima.

Savezni ministar odbrane general Ojdanić, Milosevićev verni saveznik i jedan od

optuženih na listi Haskog tribunala, upozorio je Srbe da je "njihova zemlja u velikoj opasnosti da nestane".

Ali, ljudi su se oglasili o ovu njegovu poruku.

Studenti iz pokreta "Otpor" okupili su se pre neki dan sa zahtevom da se ukine strogo zakonodavstvo koje je gusilo opravdanje proteste na univerzitetima širom zemlje.

"Niko više neće da bije studente", rekli su pre nego što su od republičke skupštine odmarsirali na Dedinje, otmemo predgrađe gde još uvek živi Miošević.

Studente je zaustavio policijski kordon na oko 200 metara od Miloseviceve vile.

Studenti su parkirali dva kamiona natovarena zvucnicima i poceli da igraju u ritmu

tehno muzike. Pridruzili su im se i stari i mladi, cule su se pistoljke i povici odobravanja.

Nikada se nijedan ucesnik protesta nije toliko priblizio vili zbacenog diktatora.

"Saljemo mu sledecu poruku: ovo je nas grad, a ne njegov. Mozemo po njemu slobodno

da se krecemo", doviknuo je jedan aktivista "Otpora".

Dragana Nikolic redovno pise za IWPR.

Focus: Balkans: Regional Reporting & Sustainable Training

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/beograd-posle-milosevica>